

Η Darling Pearls & Co με χαρά παρουσιάζει την **Colette**, καλλιτέχνη, γνωστή ως **Colette/Aka Lumière** από το Laboratoire Lumière (2001-2020), πλέον μεταμορφωμένη στην **Colette/Aka Victoire & The People of Victory** (Δεκ. 2020 - σήμερα).

Από το 1978 η **Colette** καταγράφει τη ζωή και τις καλλιτεχνικές της δραστηριότητες με τη μορφή μοναδικών έργων τέχνης μεγέθους δίσκου βινυλίου (LP cover) με τίτλο «Records from the Story of my Life».

Η συνεχιζόμενη σειρά περιλαμβάνει έργα από τα διαφορετικά ερμηνευτικά της πρόσωπα: Η **Justine of the Colette is Dead Co.** (Νέα Υόρκη, 1978-83), **Mata Hari & the Stolen Potatoes** (Βερολίνο, 1984-1985), **Countess Reichenbach** (The Bavarian Adventure, 1986- 1991), **Olympia** (House of Olympia, 1992-2000), **Lumière** (Laboratoire Lumière, 2001-2020) και τώρα **Victoire** (People of Victory, Δεκέμβριος 2020-τώρα). Ενώ η σειρά από νέα ξεκινήματα (new beginnings) την έκανε γνωστή ως «Art Pirate»(Πειρατή Τέχνης), τα ποιητικά της επαγγέλματα του χώρου την έκαναν αναγνωρισμένη πρωτοπόρο της τέχνης της εγκατάστασης.

Η σειρά «Records from the Story of My Life» ξεκίνησε τον Ιανουάριο του 1978. Λίγο μετά τη σκηνή του θανάτου της στο Whitney Museum (Μουσείο Γουίτνι), η **Colette** αναστήθηκε ως «Justine and the Victorian Punks», το πρώτο της συγκρότημα εικαστικής τέχνης, @ MoMa PS1 (Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης Νέας Υόρκης). Η **Justine**, επίσης γνωστή ως επικεφαλής της εταιρείας Colette is Dead Co., ήταν μια εξέχουσα παρουσία στα μοντέρνα νυχτερινά κέντρα της Νέας Υόρκης εκείνης της εποχής: The Mudd Club, Danceteria κ.λπ.

Ήταν καθοριστικής σημασίας φέρνοντας την τέχνη στη νυχτερινή ζωή ενώ εισήγαγε μια «Νέα εμφάνιση» που συχνά οδηγούσε τις τάσεις της μόδας. . Κάθε πρόσωπο της είναι μια μούσα, που προσφέρει έμπνευση, μια νέα προοπτική και (πάντα) μια θετική στάση απέναντι σε οποιεσδήποτε προκλήσεις μπορεί να αντιμετωπίσουμε προσωπικά και συλλογικά.

Σας προσκαλούμε να εξερευνήσετε τα επιλεγμένα έργα τέχνης σε αυτήν την ψηφιακή ανάμνηση και σας παρουσιάζουμε το νέο πρόσωπο της **Colette Victoire** στην προβολή του βίντεο "Special Delivery" (ημερολόγια της πανδημίας, 2020-21). Το Laboratoire Lumière της μετονομάστηκε σε People of Victory, προτείνοντας ένα αισιόδοξο όραμα για το μέλλον.

Η **Victoire** δημιουργήθηκε τον Δεκ. 2020 κατά τη διάρκεια της καμπάνιας Kickstarter που διοργανώθηκε από τους People of Victory της για να διατηρήσει το θρυλικό της Pearl St. "Living Environment" (περίπου 1972-82) το οποίο ξεκίνησε ως "Minimal Baroque" (Μινιμαλιστική Μπαρόκ) εγκατάσταση και συνέχισε να εξελίσσεται. Αυτό το «εσωτερικό γλυπτό», εξ ολοκλήρου κατασκευασμένο από μετάξι, περιλάμβανε τον εαυτό της ως «ζωντανή κούκλα». Η εγκατάσταση έχει σωθεί από την καταστροφή και τώρα οι The People of Victory ελπίζουν να βρουν ένα μόνιμο σπίτι για αυτό σε ένα ίδρυμα / μουσείο τέχνης.

Το "Special Delivery" είναι ένα οπτικό ημερολόγιο της καλλιτέχνη καθώς μεταβαίνει στη **Colette Victoire**. Ξεκινά με φωτογραφίες της τελευταίας εγκατάστασής της στο Βερολίνο (όπου έδρευε το 2015-2020), περιλαμβάνει μια φωτογραφία της στο "Living Environment" (ο αρχικός λόγος για να παραμείνει περισσότερο στη Νέα Υόρκη, πριν επιστρέψει στο Βερολίνο..) .. και προχωρά γρήγορα μπροστά στην παρούσα στιγμή. Είναι μια αυθόρμητη σπιτική έκφραση της «κατοχής» της σε διαμέρισμα της Νέας Υόρκης (ήδη επιπλωμένο), φίλου της όπου κατοικεί προσωρινά λόγω της πανδημίας. Εκεί καταγράφεται μεταξύ των έργων της. Οι εικόνες εναλλάσσονται με φωτογραφίες μερικών ατόμων που έχουν επισκεφτεί και συμμετάσχει στα «νέα της ξεκινήματα» μέσα σε αυτές τις άνευ προηγούμενου περιστάσεις.

Μια εξέχουσα προσωπικότητα στη σκηνή του κέντρου της Νέας Υόρκης από τη δεκαετία του 1970, το έργο πολυμέσων της **Colette** επηρέασε μεγάλους καλλιτέχνες και μουσικούς, συμπεριλαμβανομένων των **Cindy Sherman** και **Madonna**. Η **Colette** άρχισε να εργάζεται στους δρόμους του SoHo (ΣοΧο), δημιουργώντας κατασκευασμένα φωτογραφικά έργα που λειτούργησαν ως μίξη ειδών ζωγραφικής και πολυτελείς εγκαταστάσεις από υφάσματα, ωθώντας τα βικτοριανά ή τα ροκοκό εσωτερικά σε μεταμοντέρνα άκρα. Σε όλη τη δουλειά της, η **Colette** δούλεψε με το πρόσχημα των ερμηνευτικών προσώπων που διερευνούν θέματα του σώματος, του φύλου και της αναπαράστασης. Φορούσε υπερβολικά κοστούμια, έπαιζε, ζούσε και κοιμόταν στις εγκαταστάσεις της. Μια φορά οργάνωσε μέχρι και το θάνατό της στο κέντρο του Whitney Museum (Μουσείο Γουίτνεϊ) .

«Σκέφτηκα τον εαυτό μου ως « μετα εννοιολογικό » γιατί επέμεινα και πίστευα έντονα στη δύναμη των συμβόλων», είπε. «Η δουλειά μου έδωσε λιγότερη έμφαση στη νοημοσύνη μόνο. Αναζήτησα ενότητα σώματος, νου και ψυχής, στη ζωή και την τέχνη μου » . –

<https://colettetheartist.mystrikingly.com/>